

РЕШЕНИЕ

№ 348

гр. Пловдив, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Миглена Ил. Площакова

при участието на секретаря Ваня Б. Казакова
като разгледа докладваното от Миглена Ил. Площакова Търговско дело № 20225300900249 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по исковата молба, постъпила в съда на 26.04.2022 год., подадена от „С.Г. Груп“ ЕАД против „Мистър Суит“ ЕООД /н./. С исковата молба е предявен осъдителен иск по реда на 415, ал. 3, вр. ал. 1, т. 3 ГПК.

Твърди се, че на 08.02.2022 год. ищецът е подал заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение въз основа на ипотечен акт срещу „Мистър Суит“ ЕООД /н./ пред РС – Пловдив. Образувано било ч.гр.д. № 1740/2021 год. на РС – Пловдив. С разпореждане № 7510/31.03.2022 год. съдът отхвърлил изцяло заявлението по чл. 417, т. 6 ГПК и на основание чл. 415, ал. 1, т. 3 ГПК указал на заявителя, че може да предяви осъдителен иск за вземането си. Тези указания се изпълняват с подаването на процесната искова молба с вх. № 10929.

Исковата претенция се основава на следните *фактически обстоятелства*:

По силата на договор за банков кредит № 020-484 от 28.12.2011 год. „Първа инвестиционна банка“ АД предоставила на „Мистър суит“ ЕООД /н./ банков кредит в размер на 371 282,34 евро. Кредитополучателят се задължил да заплаща годишна лихва в размер на тримесечен Юрибор, увеличен с надбавка 6,12 пункта, но не по-малко от 7,6% годишно, както и наказателна лихва в случай на просрочие. Крайният срок за издължаване на кредита бил 25.12.2020 год. За обезпечаване на вземанията на банката, произтичащи от договора, трето лице - ипотекарен длъжник Х. П. Т. учредил в полза на банката договорна ипотека върху недвижими имоти, находящи се в ***. Ипотеката била вписана в Службата по вписванията – Пловдив с вх.рег. № 31855/2011 год. под акт № 95, том 10, дело № 16743.

Същата била подновена по заявление вх. рег. № 1882/27.01.2021 год. под акт № 77, том 2, дело № 819/2021 год.

На 19.12.2019 год. между „Първа инвестиционна банка“ АД от една страна в качеството на цедент и ищеца „С.Г. Груп“ ЕАД, в качеството на цесионер, бил сключен договор за цесия в писмена форма с нотариална заверка на подписите, по силата на който цедентът прехвърлил на цесионера вземанията си спрямо „Мистър Суит“ ООД, обезпечени с учредената договора ипотека. Договорът за цесия бил вписан в Службата по вписванията. На 20.05.2020 год. ответникът бил уведомен за сключения договор за цесия чрез ЧСИ Константин Павлов.

В производството по несъстоятелност били приети вземанията на „С.Г.Груп“ ЕАД спрямо „Мистър Суит“ ЕООД /н./ в размер на 726 145,14 лв., произтичащи от описания договор за кредит, обезпечен с договорна ипотека.

Междувременно, с решение № 411 / 07.08.2017 год. по т.д. № 631/2017 год. по описа на ОС – Пловдив по отношение на „Мистър суит“ ЕООД било открито производство по несъстоятелност. След обявяването на длъжника в несъстоятелност синдикът извършил продажба на имущество, включено в масата на несъстоятелността. По отношение на ипотекирания в полза на банката имот, собственост на ипотекаря длъжник Х. П. Т., не е била провеждана публична продажба, тъй като това имущество не било собственост на несъстоятелното дружество и не е част от масата на несъстоятелността.

Ищецът обосновава интереса си от подаването на заявление по чл. 417 ГПК и от предявяването на настоящия иск, респ. неговата допустимост, с нормите на чл. 637, ал. 5 от ТЗ и чл. 429, ал. 3 ГПК. Сочи, че за да може да се удовлетвори от стойността на ипотекирания в полза на кредитора недвижим имот от третото лице – ипотекарен длъжник, е необходимо да разполага с изпълнителен лист срещу „Мистър суит“ ЕООД /н./.

Предвид изложеното ищецът „С.Г. Груп“ ЕАД моли съда да постанови съдебно решение, с което *осъди* „Мистър Суит“ ЕООД /н./ да заплати на ищеца **сумата 350 000 лева**, частичен иск от сумата 726 145,14 лв., дължима по договор за банков кредит № 020-484 от 28.12.2011 год., което вземане е прието в производството по несъстоятелност в допълнителен списък, обявен в Търговския регистър под № 20200615100343 по партидата на „Мистър Суит“ ЕООД /н./, ведно със законната лихва от датата на подаването на заявлението по чл. 417 ГПК до окончателното плащане.

Ответникът „Мистър суит“ ЕООД /н./, представляван от синдика на дружеството А. Н., е подал писмен отговор, в който заявява, че изложените в исковата молба фактически твърдения се подкрепят от доказателствата. Действително ищецът е кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност на „Мистър Суит“ ЕООД /н./ и вземането е такова по см. на чл. 693 ТЗ. Моли да се постанови решение, в съответствие с доказателствата по делото.

Ищецът е подал допълнителна искова молба, в която е поискал съдът да се произнесе в закрито съдебно заседание по чл. 376 ГПК.

Допълнителен отговор не е постъпил.

Предявеният по реда на чл. 415, ал. 3, вр. ал. 1, т. 3 ГПК осъдителен иск е с материално правно основание чл. 430 и сл. от Търговския закон и чл. 99 от ЗЗД.

От постъпилото ч.гр.д. № 1740 / 2022 год. по описа на РС - Пловдив се установява, че по заявление, подадено на 08.02.2022 год. от „С.Г.Груп“ ЕАД е постановен отказ да се издаде заповед за незабавно изпълнение. Същият е обжалван пред ОС - Пловдив, но определението е потвърдено. На заявителя са дадени указания да предяви осъдителни иски относно вземанията си против длъжника в едномесечен срок, като довнесе дължимата държавна такса. Исковата молба, с която съдът е сезиран понастоящем, е подадена в рамките на указания на заявителя едномесечен срок. Довнесена е дължимата държавна такса.

Производството е *процесуално допустимо*, въпреки, че ответник по осъдителния иск е дружество в несъстоятелност, като съдът споделя изцяло съображенията на ищеца, развити в исковата молба, основаващи се на разпоредбите на чл. 637, ал. 6, т. 3 ТЗ, чл. 735, ал. 2 ТЗ и чл. 429, ал. 3 ГПК.

ОКРЪЖЕН СЪД - ПЛОВДИВ, след като разгледа събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Представен по делото е нотариален акт № 26, том 4, рег. № 4792, дело № 619 от 28.12.2011 год. за учредяване на ипотека върху недвижими имоти. В т. 1 от нотариалния акт са описани съществените параметри на договор за банков кредит, сключен между „МКБ Юнионбанк“ АД от една страна и „Мистър Суит“ ЕООД, от друга страна. Установява се, че между посочените две лица е сключен договор за банков кредит № 020-484 от 28.12.2011 год., по силата на който на кредитополучателя „Мистър Суит“ ЕООД е предоставен кредит в размер на 300 000 евро, с годишен лихвен процент за редовен дълг, определен в размер на тримесечния EURIBOR, увеличен с надбавка от 6,12 пункта, но не по-малко от 7,6% и наказателна надбавка за просрочие в размер на 10 пункта над лихвата за редовен дълг, с краен срок на издължаване – 25.12.2020 год., при спазване на всички условия на договор за кредит. В т. втора от нотариалния акт е постигнато съгласие, че за обезпечаване на която и да е част от всички вземания на „МКБ Юнионбанк“ АД по предоставения кредит, описан в п. 1 /разноски, лихви и главница/, включително всички последващи допълнения, анекси, споразумения, отсрочване и разсрочване, физическото лице Х. П. Т. учредява в полза на банката ипотека върху свой собствен недвижим имот, подробно описан в ипотечния акт, а именно самостоятелен обект в сграда с идентификатор *** с адрес на имота ***, ***.

От справка в Търговския регистър по партидата на банката-кредитор се установява, че на 17.10.2013 год. е вписана промяна и фирменото наименование на банката е станало „Юнионбанк“ АД, а през 2014 год. е вписано заличаване на „Юнионбанк“ АД, вследствие на вливането му в „Първа инвестиционна банка“ АД, която е универсален правопреемник на кредитодателя по договора за кредит. Така, от 2014 год. кредитор на „Мистър Суит“ ЕООД

по процесния договор за кредит е „Първа инвестиционна банка“ АД.

С решение № 411 / 07.08.2017 год. по т.д. № 631/2017 год. по описа на ОС – Пловдив по отношение на кредитополучателя „Мистър суит“ ЕООД е открито производство по несъстоятелност. С решение № 157 от 22.03.2018 г.

по дело № 631/2016 год. Окръжен съд – Пловдив дружеството „Мистър суит“ ЕООД е обявено в несъстоятелност.

В обявените в регистъра списъци с приети вземания са включени предявените от „Първа инвестиционна банка“ АД вземания спрямо „Мистър суит“ ЕООД в общ размер на 371 282,34 евро, с легова равностойност 726 165,14 лв., включваща главница по договор за кредит № 020-484/28.12.2011 год. в размер на 255 623,51 евро с легова равностойност 499 956,13 лв., както и подробно описаните акцесорни вземания за договорна лихва, наказателна лихва, законна лихва и разноси. Срецу списъка с приети вземания не са постъпили възражения и същият е одобрен от съда по несъстоятелността с определение № 68/11.01.2018 год. С включването му в одобрен от съда списък с приети вземания, вземането на банката спрямо кредитополучателя е неоспоримо по аргумент от чл. 693 ТЗ.

Установява се, че след приемането на вземанията на „Първа инвестиционна банка“ АД, същата е цедирала вземанията си на „С.Г.Груп“ ЕАД - ищец в настоящото производство. Прехвърлянето на вземанията спрямо „Мистър суит“ ЕООД, описани подробно в приложение № 232 към договора, е осъществено с договор за цесия № 1, сключен на 19.12.2019 год., към рамков договор за цесия от същата дата. Вземането е прехвърлено от първоначалния кредитор на цесионера „С.Г.Груп“ ЕАД заедно с всички привилегии, *обезпечения* и принадлежности, включително изтеклите лихви и разноси. Следователно, вземането е прехвърлено ведно с обезпечението, учредено от третото лице с цитирания нотариален акт. Договорът за цесия е вписан в Службата по вписванията по отношение на имота на Х. П. Т.. На 27.01.2021 год. кредиторът е подал и молба пред Службата по вписванията за подновяване на ипотеката, с оглед изтичането на срока от 10 години от първоначалното вписване на ипотеката.

Съобщението за извършената цесия е връчено на длъжника чрез съдебен изпълнител чрез органите му на управление на вписания адрес на управление, на 20.05.2020 год., както и на синдика на дружеството чрез изявление в производството по несъстоятелност, съдържащо се в молба вх. № 10690/29.04.2020 год., цитирана в списъка с приети вземания, предявени от „С.Г. Груп“ ЕАД.

След извършването на цесията, цесионерът „С.Г.Груп“ ЕАД е предявил пред съда по несъстоятелността новопридобитите от „Първа инвестиционна банка“ АД вземания спрямо „Мистър суит“ ЕООД /н./. Същите са включени в нарочно съставен от синдика списък с приети вземания от 09.06.2020 год., който е обявен в Търговския регистър на 15.06.2020 год. С определение № 1292 / 26.06.2020 год., след констатация за липса на подадени възражения, списъкът с приети вземания, предявени от „С.Г. Груп“ ЕАД, е одобрен от съда по несъстоятелността. С включването му в одобрен от съда списък с приети вземания, вземането на цесионера /ищец по делото/ спрямо несъстоятелния длъжник /ответник по

делото/ е неоспоримо. То не се и оспорва в хода на настоящия процес.

При тези доказателства съдът, разглеждащ настоящия спор, следва да приеме, че е установено вземането на „С.Г.Груп“ ЕАД спрямо „Мистър суит“ ЕООД /н./ за сумата 350 000 лв., представляваща *част* от сумата 726 145,14 лв., дължима по договор за банков кредит № 020-484 от 28.12.2011 год.

Според чл. 637, ал. 1 ТЗ с откриването на производство по несъстоятелност се спират съдебните и арбитражните производства по имуществени граждански и търговски дела срещу длъжника. Според ал. 6 с откриването на производство по несъстоятелност е недопустимо образуването на нови съдебни и арбитражни производства по имуществени граждански и търговски дела срещу длъжника, освен за *парични вземания, обезпечени с имуществото на трети лица*.

В настоящия случай делото е образувано срещу несъстоятелния длъжник след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, но същото е допустимо, тъй като процесните вземания на банката, цедирани на ищеца по делото „С.Г. Груп“ ЕАД, са обезпечени посредством договор за ипотека с имуществото на третото лице – Х. П. Т.. Според разпоредбата на чл. 429, ал. 3 ГПК изпълнителният лист срещу длъжника „Мистър суит“ ЕООД /н./, който ще се издаде въз основа на влязлото в сила осъдително решение по настоящото дело, ще има сила и срещу третото лице, дало своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на дълга, когато вискателят насочва изпълнението върху тази вещ.

Ето защо ще се уважи предявеният иск, като бъде поставено осъждане на „Мистър Суит“ ЕООД /н./ да заплати на ищеца сумата 350 000 лева, частичен иск от сумата 726 145,14 лв., представляваща част вземане по договор за банков кредит № 020-484 от 28.12.2011 год., което вземане е прието в производството по несъстоятелност в допълнителен списък, обявен в Търговския регистър под № 20200615100343 по партидата на „Мистър Суит“ ЕООД /н./, ведно със законната лихва от датата на подаването на заявлението по чл. 417 ГПК /08.02.2022 год./ до окончателното плащане.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

О С Ъ Ж Д А „МИСТЪР СУИТ“ ЕООД, в несъстоятелност, ЕИК 115852412, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, ул. „Четвърти януари“ № 36, ет. 4, ап. 6, представлявано от синдика на дружеството А. Н. Н., да заплати на „С.Г. ГРУП“ ЕАД, ЕИК 205942517, със седалище и адрес на управление гр. София 1756, община Столична, район Витоша, ул. „Рачо Петков Казанджията“ № 4, ет. 6, **сумата 350 000 лева**, частичен иск от сумата 726 145,14 лева, представляваща вземане, произтичащо от договор за банков кредит № 020-484 от 28.12.2011 год., придобито от ищеца „С.Г. Груп“

ЕАД от първоначалния кредитор „Първа инвестиционна банка“ АД по силата на договор за цесия № 1 / 19.12.2019 год., което вземане е прието в производството по несъстоятелност по т.д. № 631/2016 год. по описа на ОС - Пловдив, включено в допълнителен списък, обявен в Търговския регистър под № 20200615100343 по партидата на „Мистър Суит“ ЕООД /н./, одобрен с определение на съда по несъстоятелността, ведно със **законната лихва** върху присъдената главница от датата на подаването на заявлението по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 1740 по описа на РС – Пловдив за 2022 год. - 08.02.2022 год. до окончателното плащане.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____